

ВЕЧНИТ

Пајтон партии во Република Македонија има едно чудо. Не можеш ниту да ги доброиш. На некои се секаваш од избори на избори, некои ги гледаш како постојани потстанари во големите куќи на СДСМ или на ВМРО-ДПМНЕ, а некои како "висат" пред врата и чекаат некој да ги повика. Нивната главна преокупација е како да седнат на првото столче до големиот брат, односно како од него да изнудат пратеничко, заменик-министерско или, пак, сигурно директорско место. Може и по некое вработување за некој член од семејството на лидерот, човек-партија, за мир в куќа, за да нема проблеми дома, бидејќи ги натерал домашните да гласаат за него.

Почнувајќи од ЛДП, на Јован Манасиевски, кој вечно спие во раката на СДСМ, преку Љубисав Иванов-Синго, за кој единствено се знае дека има телевизија, но не и партија, па сè до стариот лисец и познат шетач, Стојан Андов, кој се врти така како што дува ветерот. На овие избори одлучи да премине од десно во лево друштво, односно да се врати во јатото на старите другари и другарки, каде што реално и припаѓа, заедно со најголемиот другар Тито Петковски, кој во моментот веројатно сам не би

можел да освои ниту еден пратеник. За да биде комплетна "Титовата армија" или целото да биде цело, недостасува уште социјалистот Синго, и претседателот на Титовите леви сили, Слободан Угриновски.

Според анкетата на Центарот за меѓуетничка толеранција и бегалци, кој релативно е непознат за јавноста, на прашањето дали на вонредните парламентарни избори би сакале да победи власта или опозицијата, високи 88 отсто од анкетираниите граѓани во просторот за коментар допишале дека не знаат кои партии во моментот се дел од власта, а кои од опозицијата. Како причина за незнаењето го навеле фактот за преголемите и пречестите трансфери на политичките партии од позиција во опозиција, но и обратно. Овие одговори во прв момент делуваат фрапантно. Всушност, оваа делумна рашомонијада не се однесува на двете најголеми политички партии, ВМРО-ДПМНЕ и СДСМ, туку за оние помалите т.н. вечни шетачи, сателити или борани партии. Практично токму тие се партиите кои го создаваат хаосот на политичката сцена, влегувајќи и излегувајќи од една во друга коалиција.

бројот на испитаниците, односно времето или деновите кога е извршена анкетата.

Ваквото буквално бомбардирање со анкети, создаде вистински хаос во медиумскиот простор резервиран за институциите за мерење на јавното мислење, пред сè, поради фактот дека повеќе не се знае кој сè прави анкета и колку таа институција е меродавна јавно да ги соопштува своите истражувања, а при тоа без да напомене кој е нејзиниот нарачател. Напливот на "штанцање" анкети, без оглед на бројките кои ги соопштуваат, несомнено дека кај одреден дел од граѓаните создаде аверзија, особено сега за време на изборната кампања, или што е уште поважно, направи вистински хаос во нивните глави, од начинот на кој се презентираат истите, или од прашањата кои се поставуваат во нив. Имено, покрај веќе илјада пати презентираниите бројки за рејтинзите на политичките партии, кои горе-долу речиси се исти во сите анкети, во една од последните анкети, направена во предизборна атмосфера од страна на Центарот за меѓуетничка толеранција и бегалци од Скопје, на одредено прашање се дадени, благо речено, навистина шокантни одговори. Доколку овој Центар, зад кој, како што велат самите, стојат неколку невладини организации се смета за релевантен, тогаш одговорите на граѓаните би требало сериозно да ги замислат нашите политички партии.

КОЈ Е ПОЗИЦИЈА А КОЈ ОПОЗИЦИЈА?

Имено, според овој Центар за истражување, кој е релативно непознат за јавноста, на прашањето дали на вонредните парламентарни избори би сакале да победи власта или опозицијата, високи 88 отсто од анкетираниите граѓани во просторот за коментар допишале дека не знаат кои партии во моментот се дел од позицијата, а кои од опозицијата. Како причината за незнаењето го навеле фактот за преголемите и пречестите трансфери на политичките партии од власт во опозиција, но и обратно. Овие одговори во прв момент секако делуваат фрапантно, пред сè, поради фактот дека Република Македонија е една од оние држави, кои комплетно се политизирани во сите сфери на живеењето, поаѓајќи од државните институции, односно здравствените, образовните, социјалните, културните... Токму затоа изненадува и бројката од 88 отсто испитаници! Висок процент на граѓани кои не знаат кои сè партии ја сочинуваат Владата на Република Македонија или, пак, ѝ припаѓаат на опозицијата.



Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

До парламентарните избори во 2006 година (вклучувајќи ги и тие), за тоа колку политичките партии и нивните претседатели уживаат доверба кај граѓаните на Република Македонија, генерално, дознававме од Институтот за демократија ИРИ или, пак, од еминентната институција за сондирање на јавното мислење БРИМА Галуп. Овие две истражувачки агенции, особено ИРИ, со многу мал процент на отстапки, генерално, успешно ја доловуваа сликата за победникот на изборите, а доколку се работеше за парламентарни избори, речиси и точниот број пратенички места кои би ги освоила идната владејачка партија. Иако е сосема точна констатацијата дека вистинската анкета всушност е денот на одржувањето на изборите, сепак овие две еминентни истражувачки институ-

ции, барем досега, успеваа да не го извалкаат своето име, и со генерална точност да го предвидат исходот од изборите. Но, се чини дека тоа време помина!

Дали причината за ова "лежи" во двегодишното експлоатирање на темата рејтинг или, пак, во фактот дека прв пат се соочуваме со предвремени избори, е сосема ирелевантно, доколку пред се бе се има фактичката состојба, која говори за т.н. наезда од институции за сондирање на јавното мислење. Во изминативе две години се родија, отворија или, пак, засилени се ангажираа едно чудо институции, центри и институти, чија главна цел беше постојано да го мерат рејтингот на политичките партии, односно рејтингот на нивните претседатели. Се случуваше во еден месец да има дури три анкети од три различни институции за тоа како во одреден момент "стојат" релевантните политички партии во земјава, со приближно ист резултат, а со единствена разлика во

Е ПОЛИТИЧКИ ШЕТАЧИ ГИ ЗБУНИЈА ГРАЃАНИТЕ!



**ЛИДЕРИТЕ НА ДВЕТЕ НАЈГОЛЕМИ
ПАРТИИ НАЗДРАВИЈА. СЕКОЈ СО
СВОИ ОЧЕКУВАЊА НА ИЗБОРИТЕ**



ВМРО-ДПМНЕ ОДИ НА СИГУРНА ПОБЕДА

Но, од друга страна, пак, доколку одблиску се погледне македонската политичка сцена, особено сега за време на изборната кампања, овој висок процент на "не знаење" кај граѓаните за тоа која ја води државата, а кој ја опструира, или коригира, и не треба да изненадува. Всушност, оваа делумна рашомонијада, која се јавува кај македонските граѓани, не се однесува за двете најголеми политички партии, ВМРО-ДПМНЕ и СДСМ, туку за оние помалите т.н. вечни шетачи, сателити, или борани партии. Практично токму тие се партиите кои го создаваат хаосот на политичката сцена, влегувајќи и излегувајќи од една во друга коалиција, се разбира, во зависност од местото кое ќе го добијат од поголемиот брат. Практично се работи за партии (ако воопшто може така да се наречат), кои немаат членство ниту за да формираат месен комитет а не, пак, да одржат митинг, а за нивната идеолошка определба и да не зборуваме. Час се лево, час се десно, а понекогаш и во центар, се разбира, од моментумот во кој се наоѓа македонската политика или воопшто Република Македонија, но најмногу од можноста да се први до поголемиот брат, особено ако тој е дел од власта или близу до освојување на власта.

ДРУГАРИТЕ ШЕТААТ И ЛЕВО И ДЕСНО!

Вакви пајтон партии во Република Македонија има едно чудо. Практично не можеш ниту да ги доброиш. На некои се секаваш од избори на избори, други

ги гледаш како постојани потстанари во големите куќи на СДСМ или на ВМРО-ДПМНЕ, а некои како "висат" пред врата и чекаат некој да ги повика. Нивната главна преокупација е како да седнат на првото столче до големиот брат, односно како од него да изнудат пратеничко, заменик-министерско или, пак, сигурно директорско место. Може и по некое вработување за некој член од семејството на лидерот, човек-партија, за мир во куќа, за да нема проблеми дома бидејќи ги натерал домашните да гласаат за него. Макотрпно се борат да се фатат на оротото, да влезат во играта, бидејќи доколку не успеат да станат дел од некоја коалиција едноставно ќе ги нема.

Нив ги има во неброен број. Почнувајќи од ЛДП, на Јован Манасиевски, кој вечно спие во раката на СДСМ, и без кој веројатно ќе го нема на политичката сцена, преку Љубисав Иванов-Синго, за кој единствено се знае дека има телевизори, но не и партија, па сè до стариот лисец и познат шетач, Стојан Андов, кој се врти така како што дува ветерот. На овие избори се одлучи (или некој друг одлучи наместо него), од десно да премине во лево друштво, односно да се врати во јатото на старите другари и другарки, каде што реално и припаѓа, заедно со најголемиот другар Тито Петковски, кој во моментот веројатно сам не би можел да освои ниту еден пратеник. За да биде комплетна "Титовата армија", или за целото да биде цело, недостасуваат уште социјалистот Синго и претседателот на Титовите леви сили, Слободан Угриновски. Центристот Павле Трајанов, кој секојдневно прибира

отпадници од други партии за да создаде своја, вели дека делува во центарот, но цврсто се држи за ВМРО-ДПМНЕ, исто како и некои од партиите на етничките заедници, кои поради пустиот Бадентер добија значајни места на пратеничките листи на владејачката ВМРО-ДПМНЕ.

Претседателите на етничките партии, кои мора да ги има во секоја коалиција, поради свездичките на знамето на Европската унија, овој пат се чини дека се надминаа себеси. Имено, речиси сите "топтан" влегоа во коалиција со ВМРО-ДПМНЕ, знаејќи дека тоа им е сигурен влог во сопствената кариера, се разбира, до следните избори, кога така заеднички ќе одлучат да одат во спротивниот табор, доколку проценат дека тој има поголеми шанси да победи на изборите. Едноставно "Бадентер" и припаѓа на власта!

